

Sygn. akt II AKa 76/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca SSA Katarzyna Capałowska (spr.)

Sędziowie SA Izabela Szumniak

SO del. Sławomir Machnio

Protokolant: st.sekr.sądowy Marta Kamińska

przy udziale prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu 23 listopada 2021r.

sprawy T. J. (1),

syna A. i T., urodzonego w (...) roku w W.,

oskarżonego z art. 280§1 kk w zw. z art.64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 20 lipca 2018 r. sygn. akt VK 168/11

1. zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. J. (1) utrzymuje w mocy;

2. zasądza od oskarżonego T. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty za postępowanie odwoławcze w tym opłatę 1300 zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 76/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 20 lipca 2018 r. o sygn. V K 168/11 wobec oskarżonego T. J. (1).

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie (alternatywny)	#	zmiana
---	--------------------------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego przed Sądem odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego przed Sądem odwoławczym.		

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>1.Naruszenia przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wydanego w niniejszej sprawie orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, wyrażające się bezkrytyczną wiarą w niewiarygodne i niepoparte żadnymi innymi dowodami wyjaśnienia oskarżonego T. W. (1) oraz nierozważeniem i pominięciem przy orzekaniu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego T. J. (1)</p> <p>2.Naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wydanego w niniejszej sprawie orzeczenia, a mianowicie art. 424 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez nierozważenie całokształtu materiału dowodowego,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>co skutkowało nieprawidłowym ustaleniem stanu faktycznego z pominięciem okoliczności ujawnionych w toku postępowania karnego i błędnym wyciągnięciem wniosku co do sprawstwa oskarżonego oraz kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, a w konsekwencji także co do wymierzonej oskarżonemu kary, co ma charakter bezwzględnie naruszenia norm przepisów prawa procesowego, a nadto sporządzenie uzasadnienia orzeczenia w sposób uniemożliwiający prawidłową kontrolę instancyjną.</p> <p>3. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał istotny wpływ na treść wydanego w niniejszej sprawie orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony T. J. (1) popełnił zarzucany mu akt oskarżenia występku, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy przeczy temu wnioskowi.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy oskarżonego nie są zasadne i z tej przyczyny nie zostały uwzględnione.</p> <p>Trzeba zaznaczyć, iż oskarżony T. W. (1), dysponował pełną wiedzą o przestępstwie popełnionym na szkodę J. K. (1), podawał istotne szczegóły zdarzeń z dnia 6 kwietnia 2005 r., była to wiedza, jaką dysponuje sprawca przestępstwa. Jego depozycje były zgodne z obserwacjami, które mógł poczynić pokrzywdzony w dniu zdarzenia, kiedy dokonywano na nim rozboju.</p>		

Oskarżony T. W., znał wcześniej osoby, które wraz z nim wzięły udział w rozboju, w wyjaśnieniach podał jaką była geneza tego przestępstwa (pomysłodawcą napadu na kierowcę był oskarżony T. J. (1)). Ponieważ Oskarżony T. W. znał wcześniej oskarżonych, (niebyły to przypadkowe osoby) również podczas zdarzeń, miał możliwość identyfikowania, jakie działania podejmowali oskarżeni T. J. i Ł. J.. Sam fakt, iż oskarżeni ci nie przyznali się do popełnienia rozboju na szkodę J. K. nie stanowi o tym, iż czynu nie popełniono. W Polskim prawie karnym procesowym nie obowiązuje zasada legalnej teorii dowodowej. Istnieje natomiast – zawarta w art. 7 kpk zasada swobodnej oceny dowodów. W judykaturze utrwalił się jednolity pogląd co do kryteriów określających granice swobodnej oceny dowodów dokonywanej przez Sąd orzekający w sprawie.

Zgodnie z nim, przekonanie Sądu o wiarygodności lub niewiarygodności określonych dowodów pozostaje pod ochroną zasady wyrażonej w art. 7 kpk wtedy tylko, kiedy spełnione są warunki: ujawnienia całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) w granicach respektujących zasadę prawdy obiektywnej (art. 2 § 2 kpk.), rozważenia wszystkich okoliczności zgodnie z zasadą określoną w art. 4 kpk. oraz wyczerpującego i logicznego - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uzasadnienia przekonania sądu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 par. 1 pkt 1 kpk (por. np.: wyrok SN z dnia 23 lipca 2003r., sygn. V KK 375/02; wyrok SN z dnia 9 stycznia 2004r. WK 26/03, sygn. OSNwSK 2004/1/53; wyrok SN z dnia 6 stycznia 2004r., sygn.

V KK 60/03). Analiza akt sprawy, a w szczególności uzasadnienia wyroku prowadzi do wniosku, iż Sąd I instancji prawidłowo ujawnił całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie i mającego istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego były wszystkie dowody zarówno obciążające, jak i korzystne dla oskarżonego. W tym stanie rzeczy, za pozbawiony podstaw uznać należy zarzut obrońcy obrazy art. 410 kpk, skierowany pod adresem Sądu Okręgowego. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego naruszenie art. 410 kpk następuje poprzez oparcie wyroku na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej, bądź też przez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności tak korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego (p. wyrok SN z dnia 17 września 2004r., sygn. IV KK 102/04).

Oskarżony T. W. wyjaśniając o roli T. J. zachował należyty miernik obiektywizmu, wskazał, np. że w trakcie zdarzenia osk. T. J. był pijany, zasnął, smsy od jego informatora odbierał zatem T. W..

Jak wynika z wyjaśnień T. W. (vide np.T.XI k.2164-2165) oskarżony T. J. był pomysłodawcą rabunku na kierowcę K., pojechał a ustalone miejsce zbiórki oskarżonych, przesiadł się wraz z T. W. do auta Ł. J. i w trójkę pojechali w okolice domu pokrzywdzonego. Pokrzywdzony siłą został wepchnięty do busa, w którym był oskarżony. Tam odebrano mu pieniądze. Z uwagi na swój stan – osk. T. J. był nietrzeźwy (i sam wprawił się w stan nietrzeźwości: por. art. 31 §3

kk), więc przez jakiś czas spał. Jednak zaraz po napadzie odebrał swoją część pieniędzy pochodzącą z rabunku, nadto stan po spożyciu alkoholu umożliwił osk. T. J. także odwiezienie oskarżonego T. W. z K. do dzielnicy Ż. w W.. Z wyjaśnień oskarżonego T. W. wynika, iż dzięki T. J. oskarżeni dostali się na umówione miejsce, a potem rozjechali do domów (oskarżony podwoził T. W.). Zatem T. J. był nie tylko pomysłodawcą napadu rabunkowego, ale też go współrealizował. Wobec powyższego Sąd Okręgowy zarówno zasadnie dokonał oceny dowodów jak i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz dokonał zasadnej subsumpcji zachowania oskarżonego.

Przed wszystkim normy zawartej w art. 410 kpk nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych na rozprawie głównych dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Sam fakt, że tak dokonana ocena dowodów nie satysfakcjonuje autorki apelacji nie oznacza, że jej kwestionowanie należy uznać za skuteczne, zwłaszcza że skarżący nie przedstawia przekonujących i merytorycznych argumentów podważających dokonaną przez Sąd meriti ocenę dowodów.

Sąd Okręgowy dokonując ustaleń faktycznych w zakresie czynów zarzucanych oskarżonym wskazał w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku konkretne dowody, które stanowiły podstawę tych ustaleń, dokonując jednocześnie logicznej, prawidłowej i zgodnej z treścią art.

7 kpk oceny tych dowodów, które uznał za wiarygodne i przekonujące.

Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonych, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności, których tego rodzaju dowód dotyczy w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, ani też nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobachie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń faktycznych, z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów.

Dla kompletności rozważań w aspekcie błędu w ustaleniach przywołanego przez prokuratora - przywołać należy, iż obraza przepisów postępowania (error in procedendo) tylko wtedy stanowi uchybienie, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia. Błąd w procedowaniu odnosi się więc tylko do tych ustaleń faktycznych, w oparciu o które sąd wydaje orzeczenie. Wszystkie fakty, ustalone przez Sąd Okręgowy miały swoje oparcie o przeprowadzone dowody na rozprawie.

Przy zarzutach obrazy prawa procesowego konieczne jest równoczesne, nie tylko wykazanie, że doszło do obrazy określonego przepisu kodeksu postępowania

<p>karnego, ale powinno również zostać wykazane, że owe naruszenie mogło, czyli w istocie miało wpływ na treść wydanego wyroku. Tego zabrakło w apelacji obrońcy.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>O zmianę wydanego wobec oskarżonego T. J. (1) wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Ponieważ zarzuty zawarte w apelacji obrońcy okazały się nie zasadne – w konsekwencji nie uwzględniono wniosku apelacyjnego.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

Wyrok skazujący oskarżonego T. J. (1)	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania w mocy wyroku są tożsame, dla których nie uwzględniono zarzutów apelacyjnych.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Kosztami postępowania odwoławczego Sąd obciążył oskarżonego na podstawie art. 636 §1 kpk.

7. PODPIS
Izabela Szumniak Katarzyna Capałowska Sławomir Machnio

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok skazujący osk. T. J. (1)	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie (alteratywny)	# zmiana